

Decembrie 2012

**DOCUMENT DE ORIENTARE PENTRU AUTORITĂȚILE
COMPETENTE ÎN SCOPUL CONTROLULUI CONFORMITĂȚII
CU LEGISLAȚIA UE PRIVIND:**

Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei

și

Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare,

precum și

Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare

în legătură cu stabilirea limitelor de toleranță pentru valorile nutritive declarate pe etichete

DECLINAREA RESPONSABILITĂȚII

„Prezentul document nu are un statut juridic oficial, iar în cazul unui litigiu, responsabilitatea pentru interpretarea legislației aparține în ultimă instanță Curții de Justiție a Uniunii Europene”

Notă

Prezentul document este un document evolutiv și va fi actualizat pentru a ține seama de experiențele autorităților competente sau de informațiile furnizate

1. INTRODUCERE

Limitele de toleranță pentru etichetarea nutrițională sunt importante, deoarece nu este posibil ca produsele alimentare să prezinte întotdeauna exact nivelurile de nutrienți indicate pe etichetă, având în vedere variațiile naturale și variațiile rezultate în urma procesului de producție și a depozitării. Cu toate acestea, conținutul de nutrienți din produsele alimentare nu ar trebui să prezinte abateri considerabile de la valorile indicate pe etichete, în măsura în care astfel de abateri ar putea conduce la inducerea în eroare a consumatorilor.

Prezentul document a fost elaborat de comun acord între serviciile Comisiei și reprezentanții statelor membre. Orientările din prezentul document nu pot fi considerate o interpretare oficială a legislației, aceasta fiind rezervată exclusiv autorităților judiciare, și anume, instanțelor judecătorești naționale și Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Se reamintește statelor membre că, odată ce s-a ajuns la un acord cu privire la prezentul document de orientare, toate controalele efectuate pentru a verifica respectarea cerințelor de etichetare relevante, ținându-se seama de limitele de toleranță descrise, vor fi luate în considerare în cadrul planurilor de control naționale multianuale, în conformitate cu articolul 41 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor¹ (denumit în continuare: Regulamentul (CE) nr. 882/2004). De asemenea, statele membre trebuie să prezinte Comisiei rapoarte anuale cu privire la rezultatele acestor controale, în conformitate cu articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004. În acest context, statele membre sunt încurajate să comunice Comisiei numărul de teste efectuate, categoriile de produse alimentare testate, rezultatele testelor în comparație cu valorile care au fost controlate și deciziile luate, de exemplu, măsurile adoptate în cazul în care valoarea măsurată nu s-a încadrat în limitele de toleranță față de valoarea declarată. Pe baza experiențelor dobândite, Comisia și statele membre pot discuta și conveni cu privire la modificările viitoare asupra documentului de orientare. Părțile interesate vor fi consultate în consecință.

Comisia recomandă o abordare pragmatică și proporționată pentru adaptarea controalelor oficiale pe baza prezentelor orientări ale UE privind limitele de toleranță. Prin urmare, ar putea fi acceptată aplicarea unei anumite perioade de tranziție treptată, care ar trebui să se încheie cel târziu la 13 decembrie 2014. Operatorii economici ar trebui să fie informați în consecință. De asemenea, în statele membre în care existau deja reglementări naționale privind limitele de toleranță, înainte de publicarea prezentelor orientări, se poate avea în vedere aplicarea unei perioade de tranziție treptată pentru controalele privind produsele etichetate înaintea și în timpul unei astfel de perioade de tranziție.

1.1 Domeniul de aplicare al prezentelor orientări

Prezentul document (denumit în continuare „prezentele orientări”) a fost elaborat pentru a oferi orientări autorităților de control și operatorilor economici din sectorul alimentar din statele membre cu privire la limitele de toleranță stabilite pentru etichetarea nutrițională. Limitele de toleranță reprezintă diferențele acceptabile dintre valorile nutritive declarate pe o etichetă și cele stabilite în cursul controalelor oficiale, în funcție de „declarația nutrițională” sau „etichetarea nutrițională”, astfel cum sunt descrise în Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare², Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare³, și în funcție de etichetarea nutrițională a suplimentelor alimentare, astfel cum este descrisă în Directiva 2002/46/CE a

¹ JO L 165, 30.4.2004, p. 1-141.

² JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

³ JO L 276, 6.10.1990, p. 40.

Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare⁴.

Prezentele orientări se aplică, în general, și pentru etichetarea nutrițională a produselor alimentare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1925/2006/CE al Parlamentului European și al Consiliului privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare⁵ și al Regulamentului nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare⁶. Orientări privind aceste limite de toleranță sunt prezentate în secțiunile 3 și 4 ale prezentului document.

Nivelurile de nutrienți și alte substanțe din produsele alimentare sunt măsurate de autoritățile de control ale statelor membre pentru a controla conformitatea cu nivelurile de nutrienți și alte substanțe prevăzute prin condițiile pentru utilizarea mențiunilor nutriționale, astfel cum sunt enumerate în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 și a mențiunilor de sănătate, astfel cum sunt autorizate prin intermediul măsurilor de punere în aplicare a regulamentului. Limitele de toleranță pentru astfel de controale sunt specificate în secțiunea 5 din prezentul document.

Nivelurile de vitamine și minerale adăugate în produsele alimentare, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1925/2006/CE, sunt măsurate de autoritățile de control ale statelor membre pentru a controla conformitatea cu nivelurile de nutrienți declarate în cadrul etichetării nutriționale. Limitele de toleranță pentru astfel de controale sunt specificate în secțiunea 5 din prezentul document.

Prezentele orientări nu cuprind limitele de toleranță aferente valorii declarate pentru nivelurile de vitamine și minerale adăugate produselor alimentare pentru cazurile în care adăugarea este obligatorie în conformitate cu dispozițiile naționale, astfel cum se prevede la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006. În plus, prezentele orientări nu cuprind limitele de toleranță aferente valorilor declarate pentru produsele alimentare reglementate de Directiva nr. 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială.⁷

1.2 Cadrul legislativ privind controlul valorilor nutritive declarate pe etichete

Articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare⁸ (legislația generală în domeniul alimentar) prevede că statele membre au responsabilitatea de a aplica legislația alimentară, de a monitoriza și verifica respectarea cerințelor relevante ale legislației alimentare de către operatorii din sectorul alimentar și al hranei pentru animale în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție. În acest scop, statele membre practică un sistem de controale oficiale și alte activități, conform împrejurărilor.

Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 prevede că statele membre se asigură că efectuarea controalelor oficiale are loc cu regularitate, în funcție de riscuri și cu frecvența corespunzătoare, astfel încât să atingă obiectivele regulamentului respectiv, luând în considerare:

- riscurile identificate asociate cu animalele, hrana pentru animale sau produsele alimentare, întreprinderile din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul produselor alimentare, utilizarea hranei pentru animale sau a alimentelor sau orice proces, material, substanță, activitate sau

⁴ JO L 183, 12.7.2002, p. 51.

⁵ JO L 404, 30.12.2006, p. 26.

⁶ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

⁷ JO L 124, 20.5.2009, p. 21.

⁸ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

operațiune care ar putea influența siguranța hranei pentru animale sau a produselor alimentare, sănătatea animală sau bunăstarea animalelor;

- antecedentele operatorilor din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentelor cu privire la respectarea legislației referitoare la hrana pentru animale sau produse alimentare sau a dispozițiilor privind sănătatea animală sau bunăstarea animalelor;
- fiabilitatea oricăruia din propriile controale care au fost deja efectuate și
- orice informații care ar putea indica neconformitatea.

Controalele oficiale trebuie să se realizeze, cu aceeași rigurozitate, și în cazul exporturilor în afara Uniunii, al introducerii pe piața din cadrul Uniunii și al introducerii din țări terțe. Statele membre trebuie, de asemenea, să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că produsele destinate expedierii către un alt stat membru sunt controlate cu aceeași rigurozitate ca în cazul celor destinate a fi introduse pe piață pe propriul lor teritoriu.

În ceea ce privește controlul valorilor nutritive declarate pe etichete, pe lângă dispozițiile menționate privind controlul general, sunt vizate trei texte legislative:

- **Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare**
- **Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare**
- **Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare**

Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 se aplică începând cu 13 decembrie 2014 și, la aceeași dată, Directiva 90/496/CEE se abrogă.

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din diferitele acte legislative, normele privind etichetarea nutrițională cuprinse în cel puțin unul dintre cele trei acte legislative menționate mai sus se aplică, de asemenea, Regulamentului (CE) nr. 1924/2006/CE, Regulamentului (CE) nr. 1925/2006 și Directivei 2009/39/CE.

Directiva 90/496/CEE și Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 arată că valoarea energetică și conținutul de nutrienți trebuie să fie exprimate pe etichetă ca „valori medii”, adică valori care reprezintă cel mai bine cantitatea de nutrienți conținută de un anumit produs alimentar și iau în considerare variații naturale și sezoniere ale produselor alimentare, obiceiuri de consum și alți factori care ar putea determina variația valorii efective. Valorile declarate sunt valori medii care se bazează, după caz, pe următorii factori:

- a) analiza produsului alimentar efectuată de producător;
- b) un calcul efectuat pe baza valorilor medii cunoscute sau reale ale ingredientelor utilizate;
- c) un calcul efectuat pe baza unor date general stabilite și acceptate.

2. PRINCIPII GENERALE

Cantitatea reală de nutrienți din compoziția unui produs poate varia față de valoarea declarată pe o etichetă ca urmare a unor factori cum ar fi sursa valorilor (valori obținute din literatura de specialitate și calculate pe baza unei rețete, în locul efectuării unei analize), acuratețea analizei, variațiile prezentate de materiile prime, efectul prelucrării, stabilitatea și condițiile de depozitare ale nutrienților și perioada de stocare.

2.1 Limite de toleranță și aspecte legate de siguranța alimentară

Factorul de siguranță alimentară trebuie să fie luat în considerare la stabilirea limitelor de toleranță pentru adaosul de vitamine și minerale în produsele alimentare, inclusiv în suplimentele alimentare. Consumul excesiv de vitamine și minerale poate conduce la efecte adverse și, prin urmare, este necesară stabilirea unor cantități maxime pentru aceste substanțe în cazul adăugării acestora la produsele alimentare sau al prezenței acestora în suplimentele alimentare. Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare și Directiva 2002/46/CE privind suplimentele alimentare cuprind dispoziții pentru stabilirea cantităților maxime de adaosuri de vitamine și minerale. Marja de toleranță aferentă unei valori declarate poate depăși cantitățile maxime de vitamine sau minerale adăugate în produsele alimentare sau prezente în suplimentele alimentare, armonizate la nivelul UE, în conformitate cu dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare și cu dispozițiile din Directiva 2002/46/CE privind suplimentele alimentare. În acest caz, cantitatea maximă prevalează față de marja de toleranță aferentă valorii declarate și, prin urmare, restrânge valorile pragului superior de toleranță aferente valorii declarate.

În absența unor norme armonizate privind valorile maxime pentru produse alimentare și suplimente alimentare, statele membre pot stabili norme naționale, în conformitate cu articolele 34 și 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Cu toate acestea, în acest context, statele membre ar trebui să respecte, de asemenea, criteriile instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 și Directiva 2002/46/CE. În cazul în care marja de toleranță aferentă unei valori declarate depășește cantitatea maximă stabilită de statele membre în cadrul normelor naționale, în conformitate cu articolele 34 și 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, context în care statele membre ar trebui să respecte, de asemenea, criteriile instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 și Directiva 2002/46/CE, poate fi menținută procedura utilizată în mod curent pentru abordarea acestor probleme înainte de a se conveni asupra prezentului document de orientare.

După instituirea, în cadrul legislației UE, de norme armonizate privind cantitățile maxime de vitamine și minerale adăugate în produsele alimentare și prezente în suplimentele alimentare, ar trebui să se analizeze necesitatea revizuirii prezentului document de orientare.

2.2 Conformitatea pe întreg parcursul termenului de valabilitate

Valoarea măsurată ar trebui să se încadreze în limitele de toleranță aferente valorii declarate pe întreg parcursul termenului de valabilitate.

2.3 Aplicarea marjelor de toleranță prevăzute la secțiunile 3 și 5.2 din prezentele orientări

Este important să se stabilească limitele de toleranță pentru etichetarea nutrițională, deoarece nu este posibil ca produsele alimentare să prezinte întotdeauna exact valoarea energetică și nivelurile de nutrienți indicate pe etichetă, având în vedere variațiile naturale și variațiile rezultate în urma procesului de producție și a depozitării. Cu toate acestea, conținutul de nutrienți din produsele alimentare nu ar trebui să prezinte abateri considerabile de la valorile indicate pe etichete, în măsura în care astfel de abateri ar putea conduce la inducerea

în eroare a consumatorilor. Valorile declarate ar trebui să fie valori medii, care se bazează, după caz, pe următorii factori:

- a) analiza produsului alimentar efectuată de producător;
- b) un calcul efectuat pe baza valorilor medii cunoscute sau reale ale ingredientelor utilizate;
- c) un calcul efectuat pe baza unor date general stabilite și acceptate.

Indiferent de modul de obținere a valorilor din declarațiile nutriționale, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să acționeze cu bună credință pentru a asigura un grad ridicat de acuratețe a declarațiilor nutriționale respective. În special, valorile declarate ar trebui să fie aproximativ egale cu valorile medii corespunzătoare mai multor loturi de produse alimentare și să nu se suprapună cu niciuna dintre valorile extreme ale unei marje de toleranță stabilite. Pentru nutrienții în cazul cărora consumatorii sunt, în general, interesați să își reducă nivelurile de consum (cum ar fi grăsimile, zaharurile și sarea/sodiul), ar trebui ca valorile declarate să nu fie stabilite la valoarea limitei inferioare de toleranță, atâta timp cât valoarea medie măsurată sau calculată ar fi superioară acestei valori declarate. De asemenea, pentru nutrienții în cazul cărora consumatorii sunt, în general, interesați de niveluri mai mari, ar trebui ca valorile declarate să nu fie stabilite la valoarea limitei superioare de toleranță, atâta timp cât valoarea medie măsurată sau calculată ar fi inferioară acestei valori declarate.

2.4 Aspecte care trebuie luate în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță aferente valorii declarate

În cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță aferente valorii declarate, acesta ar trebui să facă obiectul unei evaluări specifice, pentru a decide asupra necesității unor acțiuni/măsuri. Următoarele aspecte ar trebui, de exemplu, să fie luate în considerare în acest sens:

- a) nutrientul în cauză
- b) valoarea abaterii
- c) natura abaterii (supraestimare sau subestimare), în funcție de nutrientul în cauză
- d) variațiile naturale mari ale nutrientului, inclusiv cele sezoniere
- e) viteze de degradare deosebit de ridicate ale nutrienților în unele matrici alimentare
- f) variabilitate analitică deosebit de ridicată a nutrienților în anumite matrici alimentare
- g) omogenitate deosebit de scăzută a unui produs, ceea ce conduce la o variație deosebit de mare a conținutului de nutrienți dintr-un produs, necompensată prin procedura de eșantionare
- h) conformitatea cu marja de toleranță a majorității eșantioanelor din lot, în cazul în care aceste date sunt disponibile
- i) valabilitatea procesului utilizat de producător pentru stabilirea valorii nutritive declarate
- j) modul general de funcționare a monitorizării proprii în cadrul societății
- k) problemele sau sancționările anterioare ale societății.

Aceste aspecte vor influența, de asemenea, nivelul sancțiunilor, în cazul în care acestea sunt considerate necesare, anume măsura în care acestea ar trebui să ia, de exemplu, forma unor orientări mai ample, a unor avertismente, a unui aviz de executare sau a unor amenzi.

Producătorii pot fi invitați să prezinte justificări pentru abaterea de la limitele de toleranță și detalii cu privire la apariția unor motive speciale.

3. LIMITELE DE TOLERANȚĂ PENTRU DECLARAȚIA NUTRIȚIONALĂ PRIVIND PRODUSELE ALIMENTARE, ALTELE DECÂT SUPLIMENTELE ALIMENTARE

Pentru declarația nutrițională privind nutrienții pentru care se face o mențiune nutrițională sau de sănătate, în conformitate cu Regulamentul 1924/2006/CE, precum și în cazul adaosurilor de vitamine și minerale, în conformitate cu Regulamentul nr. 1925/2006/CE, se pot aplica limite de toleranță diferite, astfel cum sunt specificate în secțiunea 5.

Valorile limitelor de toleranță enumerate includ incertitudinea de măsurare asociată unei valori măsurate. Prin urmare, la stabilirea conformității unei valori măsurate cu valoarea declarată, nu este necesară alocarea vreunei alte marje corespunzătoare incertitudinii de măsurare.

Tabelul 1: Limitele de toleranță, inclusiv incertitudinea de măsurare, pentru produse alimentare, altele decât suplimentele alimentare

	Limitele de toleranță pentru produse alimentare (inclusiv incertitudinea de măsurare)	
Vitamine	+50 %**	-35 %
Minerale	+45 %	-35 %
Glucide Zaharuri Proteine Fibre	<10 g la 100 g: 10-40 g la 100 g: >40 g la 100 g:	±2 g ±20 % ±8 g
Grăsimi	<10 g la 100 g: 10-40 g la 100 g: >40 g la 100 g:	±1,5 g ±20 % ±8 g
Acizi grași saturați Acizi grași mononesaturați Acizi grași polinesaturați	<4 g la 100 g: ≥4 g la 100 g:	±0,8 g ±20 %
Sodiu	<0,5 g la 100 g: ≥0,5 g la 100 g:	±0,15 g ±20 %
Sare	<1,25 g la 100 g: ≥1,25 g la 100 g:	±0,375 g ±20 %

**Pentru vitamina C în lichide, se pot accepta valori mai ridicate ale limitelor superioare de toleranță.

Exemplul 1:

- Un produs alimentar cu o declarație nutrițională privind zaharurile de 8,5 g și fără mențiuni în legătură cu conținutul de zahăr
- În conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, se obține intervalul 8,45-8,54 g zaharuri/100 g
- Limita inferioară de toleranță: valoarea inferioară (8,45) minus limita inferioară de toleranță pentru zaharuri din secțiunea 3, anume 2 g; $8,45 - 2 = 6,45$ g/100 g; în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, pragul inferior al limitelor de toleranță va fi 6,5 g/100 g
- Limita superioară de toleranță: valoarea superioară (8,54) plus limita superioară de toleranță pentru zaharuri din secțiunea 3, anume 2 g; $8,54 + 2 = 10,54$ g/100 g; în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, pragul superior al limitelor de toleranță va fi 11 g/100 g
- În cazul în care în urma controlului oficial se constată un conținut de zaharuri:

- care se încadrează în intervalul 6,5-11 g/100 g, se consideră că produsul se încadrează în marja de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 3;
- care se încadrează între valoarea declarată (8,5 g) și limita superioară de toleranță, ar trebui să se aibă în vedere efectuarea unui control de conformitate cu secțiunea 2.3;
- care nu se încadrează în intervalul 6,5-11 g/100 g, ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de aspecte care trebuie luate în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

4. LIMITELE DE TOLERANȚĂ PENTRU VITAMINELE ȘI MINERALELE DIN SUPLIMENTELE ALIMENTARE

Limitele de toleranță pentru vitaminele și mineralele din suplimentele alimentare sunt stabilite prin includerea tuturor factorilor de variație: valorile limitelor de toleranță enumerate includ incertitudinea de măsurare asociată unei valori măsurate. Prin urmare, la stabilirea conformității unei valori măsurate cu valoarea declarată, nu este necesară alocarea vreunei alte marje corespunzătoare incertitudinii de măsurare.

Tabelul 2: Limitele de toleranță, inclusiv incertitudinea de măsurare, pentru suplimentele alimentare

	Limitele de toleranță pentru suplimentele alimentare (inclusiv incertitudinea de măsurare)	
Vitamine	+50 %**	-20 %
Minerale	+45 %	-20 %

**Pentru vitamina C în lichide, se pot accepta valori mai ridicate ale limitelor superioare de toleranță.

Exemplul 2:

- Un supliment alimentar cu o declarație nutrițională privind acidul folic de 125 μg pe unitate și fără mențiuni în legătură cu conținutul de acid folic
- În conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, se obține intervalul 124,5-125,4 μg acid folic pe unitate
- Limita inferioară de toleranță: valoarea inferioară (124,5) minus limita inferioară de toleranță pentru vitamine din secțiunea 4, anume 20 % (20 % din 124,5 = 24,9); $124,5 - 24,9 = 99,6$ μg pe unitate și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, pragul inferior al limitelor de toleranță va fi 99,6 μg pe unitate
- Limita superioară de toleranță: valoarea superioară (125,4) plus limita superioară de toleranță pentru vitamine din secțiunea 4, anume 50 % (50 % din 125,4 = 62,7); $125,4 + 62,7 = 188,1$ μg pe unitate și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, pragul superior al limitelor de toleranță va fi 188 μg pe unitate
- În cazul în care în urma controlului oficial se constată un conținut de acid folic:
 - care se încadrează în intervalul 99,6-188 μg pe unitate, se consideră că produsul se încadrează în marja de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 4;
 - care nu se încadrează în intervalul 99,6-188 μg pe unitate, ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de aspecte care trebuie luate în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

5. LIMITELE DE TOLERANȚĂ PENTRU CONTROLUL CONFORMITĂȚII DINTRE NIVELURILE DE NUTRIENȚI ȘI ALTE SUBSTANȚE ȘI NIVELURILE SPECIFICATE PRIN REGULAMENTUL 1924/2006/CE ȘI PENTRU CONTROLUL NIVELURILOR DE VITAMINE ȘI MINERALE ADĂUGATE ÎN PRODUSELE ALIMENTARE, ÎN CONFORMITATE CU REGULAMENTUL NR. 1925/2006/CE

Prezenta secțiune se aplică nutrienților și altor substanțe pentru care se face o mențiune nutrițională sau de sănătate în conformitate cu Regulamentul nr. 1924/2006/CE, precum și adaosurilor de vitamine și minerale în conformitate cu Regulamentul nr. 1925/2006/CE.

Autoritățile de control ale statelor membre măsoară nivelurile de nutrienți și alte substanțe din produsele alimentare, în scopul de a controla conformitatea produselor care utilizează mențiuni nutriționale sau de sănătate cu nivelurile de nutrienți și alte substanțe menționate în condițiile de utilizare a acestor mențiuni. Condițiile de utilizare a mențiunilor nutriționale sunt stabilite în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate, iar condițiile de utilizare a mențiunilor de sănătate sunt stabilite prin măsurile de punere în aplicare privind autorizarea mențiunilor de sănătate. Exemple de astfel de niveluri ale nutrienților specificate în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 sunt nivelul de grăsimi pentru mențiunea „conținut scăzut de grăsimi”, nivelul de vitamine sau minerale pentru mențiunea „sursă de” sau nivelurile prevăzute pentru diverse substanțe în cadrul condițiilor de utilizare a mențiunilor de sănătate. Toate mențiunile nutriționale și de sănătate autorizate, inclusiv condițiile de utilizare a acestora, sunt publicate în Registrul Uniunii privind mențiunile nutriționale și de sănătate⁹.

În plus, nivelurile adaosurilor de vitamine și minerale în produsele alimentare, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1925/2006/CE sunt măsurate de autoritățile de control ale statelor membre în scopul verificării conformității cu nivelurile de vitamine și minerale cuprinse în declarația nutrițională.

La aplicarea dispozițiilor cuprinse în oricare dintre secțiunile 5.1, 5.2, 5.3 sau 5.4, nivelurile nu ar trebui să depășească valorile maxime pentru vitamine și minerale armonizate la nivelul UE, în conformitate cu dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare și cu dispozițiile din Directiva 2002/46/CE privind suplimentele alimentare. În absența unor norme armonizate privind valorile maxime pentru produse alimentare și suplimente alimentare, statele membre pot stabili norme naționale, în conformitate cu articolele 34 și 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Cu toate acestea, în acest context, statele membre ar trebui să respecte, de asemenea, criteriile instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 și Directiva 2002/46/CE. În cazul în care marja de toleranță aferentă unei valori declarate depășește cantitatea maximă stabilită de statele membre în cadrul normelor naționale, în conformitate cu articolele 34 și 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, context în care statele membre ar trebui să respecte, de asemenea, criteriile instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 și Directiva 2002/46/CE, poate fi menținută procedura utilizată în mod curent pentru abordarea acestor probleme înainte de a se conveni asupra prezentului document de orientare.

5.1 Valorile declarate pentru nutrienți sau alte substanțe pentru care se fac mențiuni sunt egale cu nivelul de nutrienți sau alte substanțe prevăzut prin condițiile de utilizare a acestor mențiuni sau

valorile declarate pentru adaosurile de vitamine și minerale în produsele alimentare sunt egale cu nivelurile minime de vitamine și minerale care trebuie să fie prezente în produsele alimentare în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1925/2006

⁹ <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

Pentru a asigura că mențiunile nutriționale și de sănătate nu induc în eroare consumatorii, în special în cazul în care efectul nutrițional și/sau fiziologic indicat este obținut cu o anumită cantitate dintr-un nutrient sau o altă substanță pentru care se face mențiunea, se aplică, pe un singur segment, o limită de toleranță față de nivelul declarat al nutrienților sau al altor substanțe prevăzute în condițiile de utilizare a mențiunii, care include numai incertitudinea de măsurare¹⁰. Pentru celălalt segment se pot accepta limite de toleranță față de nivelurile declarate care depășesc incertitudinea de măsurare. Nivelurile de nutrienți și alte substanțe pentru utilizarea mențiunilor nutriționale și de sănătate pot fi niveluri maxime sau minime. În cazul în care se specifică numai un nivel maxim, nu și unul minim, pentru abaterile de pe segmentul nivelului maxim se aplică numai incertitudinea de măsurare, în timp ce pentru abaterile de pe segmentul nivelului minim se poate accepta marja de toleranță indicată în tabelul 3 („segmentul 1 al marjei de toleranță”, respectiv „segmentul 2 al marjei de toleranță”) de mai jos. În cazul în care se specifică numai un nivel minim, nu și unul maxim, pentru abaterile de pe segmentul nivelului minim se aplică numai incertitudinea de măsurare, în timp ce pentru abaterile de pe segmentul nivelului maxim se poate accepta marja superioară de toleranță indicată în tabelul 3 („segmentul 1 al marjei de toleranță”, respectiv „segmentul 2 al marjei de toleranță”).

În cazul vitaminelor și al mineralelor, pentru abaterile de pe segmentul nivelului minim se aplică numai incertitudinea de măsurare, în timp ce pentru abaterile de pe segmentul nivelului maxim se poate accepta marja superioară de toleranță indicată în tabelul 3 („segmentul 1 al marjei de toleranță”). În plus, nivelurile adaosurilor de vitamine și minerale din produsele alimentare, astfel cum sunt reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 1925/2006/CE sunt măsurate de autoritățile de control ale statelor membre în scopul verificării conformității cu nivelurile de vitamine și minerale cuprinse în declarația nutrițională. Pe segmentul inferior, ceea ce înseamnă sub nivelul valorilor declarate pentru adaosurile de vitamine sau minerale în produsele alimentare, se aplică o limită de toleranță care include numai incertitudinea de măsurare, în timp ce pentru abaterile al căror nivel este superior valorilor declarate poate fi acceptată marja superioară de toleranță indicată în tabelul 3 („segmentul 1 al marjei de toleranță”).

¹⁰ Incertitudinea de măsurare se determină pentru fiecare valoare analizată.

Tabelul 3: Limitele de toleranță pentru produse alimentare și suplimente alimentare utilizate pentru controlul conformității dintre nivelurile de nutrienți și alte substanțe și nivelurile specificate prin Regulamentul nr. 1924/2006/CE și pentru controlul nivelurilor de vitamine și minerale adăugate în produsele alimentare, în conformitate cu Regulamentul nr. 1925/2006/CE

	Limitele de toleranță pentru produse alimentare și suplimente alimentare	
	Segmentul 1 al marjei de toleranță (inclusiv incertitudinea de măsurare pe segmentul specificat, + sau -)	Segmentul 2 al marjei de toleranță
Vitamine	+50 %**	– incertitudinea de măsurare
Minerale	+45 %	– incertitudinea de măsurare
Glucide* Proteine* Fibre*	<10 g la 100 g: +4g 10-40 g la 100 g: +40% >40 g la 100 g: +16g	– incertitudinea de măsurare – incertitudinea de măsurare – incertitudinea de măsurare
Zaharuri*	<10 g la 100 g: -4g 10-40 g la 100 g: -40 % >40 g la 100 g: -16g	+ incertitudinea de măsurare + incertitudinea de măsurare + incertitudinea de măsurare
Grăsimi*	<10 g la 100 g: -3g 10-40 g la 100 g: -40% >40 g la 100 g: -16g	+ incertitudinea de măsurare + incertitudinea de măsurare + incertitudinea de măsurare
Acizi grași saturați*	<4 g la 100 g: -1,6 g ≥4 g la 100 g: -40 %	+ incertitudinea de măsurare + incertitudinea de măsurare
Acizi grași mononesaturați* Acizi grași polinesaturați*	<4 g la 100 g: +1,6 g ≥4 g la 100 g: +40 %	– incertitudinea de măsurare – incertitudinea de măsurare
Sodiu	<0,5 g la 100 g: -0,3 g ≥0,5 g la 100 g: -40 %	+ incertitudinea de măsurare + incertitudinea de măsurare
Sare	<1,25 g la 100 g: -0,75 g ≥1,25 g la 100 g: -40 %	+ incertitudinea de măsurare + incertitudinea de măsurare

*Nu se aplică pentru subcategoriile.

**Pentru vitamina C în lichide, se pot accepta valori mai ridicate ale limitelor superioare de toleranță.

Exemplul 3:

- Un produs alimentar cu adaos de vitamina C și cu mențiunea „sursă de vitamina C” care nu conține vitamina C în mod natural
- Condiții de utilizare a mențiunii: 15 % din consumul zilnic de referință (80 mg) la 100 g = 12 mg vitamina C/100 g
- Declarația nutrițională a produsului: vitamina C: 12 mg/100 g
- În conformitate cu normele de rotunjire din secțiunea 6, se obține intervalul 11,5-12,4 mg vitamina C/100 g

Cazul 1) În urma controlului oficial se constată un conținut de vitamina C de 9,6 mg/100 g, incertitudinea de măsurare corespunzătoare este de $\pm 1,92$ mg/100 g (pentru această analiză se ia în considerare o incertitudine de măsurare specifică de 20 %): $9,6 + 1,92 = 11,52$; se consideră că produsul se încadrează în marja de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5.1.

Cazul 2) În urma controlului oficial se constată un conținut de vitamina C de $9,5 \pm 1,9$ mg/100 g (pentru această analiză se ia în considerare o incertitudine de măsurare specifică de 20 %): valoarea nu se încadrează în marja inferioară de toleranță conform criteriilor stabilite în secțiunea 5.1 și ar trebui să

se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de factori care trebuie luați în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

Cazul 3) În urma controlului oficial se constată un conținut de vitamina C de 17 mg/100 g, care se încadrează în marja superioară de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5.1; limita superioară de toleranță este egală cu valoarea superioară (12,4 mg, în cazul de față) plus limita superioară de toleranță pentru vitamina C din tabelul 3, care este de 50 %; (50 % din 12,4 = 6,2); $12,4 + 6,2 = 18,6$ mg/100 g și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, se obține un prag superior al limitelor de toleranță de 19 mg/100 g.

Cazul 4) În urma controlului oficial se constată un conținut de vitamina C de 23 mg/100 g, care nu se încadrează în marja superioară de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5.1 (a se vedea cazul 3); ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de factori care trebuie luați în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

Exemplul 4:

- Un produs alimentar cu mențiunea „conținut redus de grăsimi”, conținutul de grăsimi al unui produs similar este de 40 g
- Condiții de utilizare a mențiunii: o reducere de cel puțin 30 % a conținutului de grăsimi față de un produs similar
- Declarația nutrițională a produsului: grăsimi: 28 g/100 g
- În conformitate cu normele de rotunjire din secțiunea 6, se obține intervalul 27,5-28,4 g grăsimi/100 g

Cazul 1) În urma controlului oficial se constată un conținut de grăsimi de 29 g/100 g, incertitudinea de măsurare corespunzătoare este de $\pm 0,87$ g/100 g (pentru această analiză se ia în considerare o incertitudine de măsurare specifică de ± 3 %); se consideră că produsul se încadrează în marja de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5, întrucât valoarea obținută minus incertitudinea de măsurare corespunzătoare se încadrează în marja acceptabilă pentru valoarea declarată; $29 - 0,87 = 28,13$ g/100 g și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, se obține un prag superior al limitelor de toleranță de 28 g/100 g

Cazul 2) În urma controlului oficial se constată un conținut de grăsimi de $30 \pm 0,9$ g/100 g (pentru această analiză se ia în considerare o incertitudine de măsurare specifică de ± 3 %); valoarea nu se încadrează în marja superioară de toleranță, întrucât valoarea obținută minus incertitudinea de măsurare corespunzătoare nu se încadrează în marja acceptabilă pentru valoarea declarată: $30 - 0,9 = 29,1$ g/100 g și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, se obține un prag superior al limitelor de toleranță de 29 g/100 g și ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de factori care trebuie luați în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

Cazul 3) În urma controlului oficial se constată un conținut de grăsimi de 20 g/100 g care se încadrează în marja inferioară de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5; limita inferioară de toleranță este egală cu valoarea inferioară (27,5 g, în cazul de față) minus (în conformitate cu informațiile furnizate în tabelul 3) 40 % din 27,5, adică 11 g; $27,5 - 11 = 16,5$ g/100 g, rotunjit la 17 g/100 g;

Cazul 4) În urma controlului oficial se constată un conținut de grăsimi de 16 g/100 g care nu se încadrează în marja inferioară de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5 (a se vedea cazul 3); ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de factori care trebuie luați în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

5.2 Valorile declarate pentru nutrienți sau alte substanțe pentru care se fac mențiuni depășesc nivelurile minime sau sunt inferioare într-o anumită măsură nivelurilor maxime specificate în condițiile de utilizare a acestor mențiuni astfel încât, în cazul în care acestor valori declarate li se aplică limitele de toleranță din tabelul 1 (pentru produse alimentare, altele decât suplimentele

alimentare) sau tabelul 2 (pentru suplimentele alimentare), marja totală de toleranță nu se suprapune cu nivelurile de nutrienți sau alte substanțe menționate în condițiile de utilizare a acestor mențiuni sau

valorile declarate pentru vitaminele și mineralele adăugate în produsele alimentare depășesc nivelurile minime de vitamine și minerale care trebuie să fie prezente în produsele alimentare, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1925/2006, astfel încât, în cazul în care acestor valori declarate li se aplică limitele de toleranță din tabelul 1, marja totală de toleranță nu se suprapune cu nivelurile minime de vitamine și minerale care trebuie să fie prezente în produsele alimentare, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1925/2006

În acest caz se aplică valorile limitelor de toleranță din tabelul 1 pentru produse alimentare, altele decât suplimentele alimentare și valorile limitelor de toleranță din tabelul 2 pentru suplimentele alimentare.

Exemplul 5:

- Un produs alimentar cu adaos de vitamina C și fără mențiuni
- Cantitatea minimă de vitamina C care trebuie să fie prezentă în 100 g de produs: 15% din consumul zilnic de referință (80 mg) la 100 g = 12 mg vitamina C/100 g
- Declarația nutrițională a produsului: vitamina C: 24 mg/100 g
- În conformitate cu normele de rotunjire din secțiunea 6, se obține intervalul 23,5-24,4 mg vitamina C/100 g
- Dacă se aplică limitele de toleranță pentru vitamina C din tabelul 1 (-35 % +50 %), se obține o limită inferioară de toleranță: valoarea inferioară (23,5) minus 35 %; (35% din 23,5 = 8,225 mg) = 15,275 mg/100 g și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, pragul inferior al limitelor de toleranță va fi 15 mg/100 g; această valoare depășește nivelul minim necesar pentru produs (12 mg/100 g), prin urmare se aplică dispozițiile explicate în cadrul secțiunii 5.2, iar limitele de toleranță aplicabile sunt cele din tabelul 1.
- Limita superioară de toleranță: valoarea superioară (24,4) plus limita superioară de toleranță pentru vitamina C din tabelul 1, secțiunea 3, care este de 50 % (50 % din 24,4 = 12,2 mg) = 36,6 mg/100 g și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, pragul superior al limitelor de toleranță va fi 37 mg/100 g.
- În cazul în care controlul oficial constată un conținut de vitamina C:
 - care se încadrează în intervalul 15-37 mg/100 g, se consideră că produsul se încadrează în marja de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5.2;
 - care se încadrează între valoarea declarată și limita inferioară de toleranță, ar trebui să se aibă în vedere efectuarea unui control de conformitate cu secțiunea 2.3;
- - care nu se încadrează în intervalul 15-37 mg/100 g, ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de aspecte care trebuie luate în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

5.3 Valorile declarate pentru nutrienți sau alte substanțe pentru care se fac mențiuni depășesc nivelurile minime sau sunt inferioare nivelurilor maxime specificate în condițiile de utilizare a acestor mențiuni astfel încât, în cazul în care acestor valori declarate li se aplică limitele de toleranță din tabelul 1 (pentru produse alimentare, altele decât suplimentele alimentare) sau tabelul 2 (pentru suplimentele alimentare), marja totală de toleranță se suprapune cu nivelurile de nutrienți sau alte substanțe menționate în condițiile de utilizare a acestor mențiuni sau

valorile declarate pentru vitaminele și mineralele adăugate în produsele alimentare depășesc nivelurile minime de vitamine și minerale care trebuie să fie prezente în produsele alimentare, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1925/2006, astfel încât, în cazul în care acestor valori declarate li se aplică limitele de toleranță din tabelul 1, marja totală de toleranță se suprapune

cu nivelurile minime de vitamine și minerale care trebuie să fie prezente în produsele alimentare, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1925/2006

În acest caz, dacă se face o mențiune nutrițională și de sănătate pentru nutrienți sau alte substanțe, se aplică o marjă de toleranță a cărei valoare totală este prevăzută la „segmentul 1 al marjei de toleranță” din tabelul 3 pentru nivelurile minime sau nivelurile maxime de nutrienți sau alte substanțe pentru care se fac mențiuni, după cum se specifică în condițiile de utilizare a acestor mențiuni.

Pentru adaosurile de vitamine și minerale în produsele alimentare reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1925/2006/CE, se aplică o marjă de toleranță a cărei valoare totală este prevăzută la „segmentul 1 al marjei de toleranță” din tabelul 3 pentru nivelurile minime de vitamine și minerale care trebuie să fie prezente în produsele alimentare, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1925/2006.

Marja de toleranță descrisă în secțiunea 5.3 include incertitudinea de măsurare corespunzătoare unei valori măsurate. Prin urmare, la stabilirea conformității unei valori măsurate cu valoarea declarată, nu este necesară alocarea vreunei alte marje corespunzătoare incertitudinii de măsurare.

Exemplul 6:

- Un produs alimentar solid cu mențiunea „conținut scăzut de zaharuri”
- Condiții de utilizare a mențiunii: maximum 5 g de zaharuri la 100 g
- Declarația nutrițională a produsului: zaharuri: 4,1 g/100 g
- În conformitate cu normele de rotunjire din secțiunea 6 se obține intervalul 4.05-4.14 g zaharuri/100 g
- Dacă se aplică limitele de toleranță pentru zaharuri din tabelul 1 (± 2 g), se obține o limită superioară de toleranță: valoarea superioară (4,14) plus 2 g = 6,14 g/100 g și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, pragul superior al limitelor de toleranță va fi 6,1 g/100 g; marja de toleranță din tabelul 1 se suprapune cu nivelul maxim de 5 g de zaharuri la 100 g conform condițiilor de utilizare a mențiunii făcute. Prin urmare, se aplică dispozițiile explicate în secțiunea 5.3, iar valoarea totală a marjei de toleranță aplicabile este prevăzută la segmentul 1 al marjei de toleranță din tabelul 3 (-4 g) pentru nivelul maxim de zaharuri specificat în condițiile de utilizare a mențiunii (5 g). În conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, pragul superior al limitelor de toleranță va fi 5,0 g și pragul inferior al limitelor de toleranță va fi 1,0 g.
- În cazul în care controlul oficial constată un conținut de zaharuri:
 - - care se încadrează în intervalul 1,0-5,0 g/100 g, se consideră că produsul se încadrează în marja de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5.3;
 - - care nu se încadrează în intervalul 1,0-5,0 g/100 g, ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de aspecte care trebuie luate în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

5.4 Se face o mențiune pentru nutrienți sau alte substanțe care indică un nivel superior nivelurilor minime sau inferior nivelurilor maxime indicate în condițiile de utilizare a acestor mențiuni

Pentru a asigura că mențiunile nutriționale și de sănătate nu induc în eroare consumatorii, în acest caz se aplică dispozițiile din secțiunea 5.1.

Exemplul 7:

- Un produs alimentar cu mențiunea „bogat în fibre, conține 12 g de fibre la 100 g”, acesta conține numai 2 g de fibre la 100 kcal
- Condiții de utilizare a mențiunii: minimum 6 g fibre/100 g
- Declarația nutrițională a produsului: fibre: 12 g/100 g

- În conformitate cu normele de rotunjire din secțiunea 6, se obține intervalul 11,5-12,4 g fibre/100 g.
- Mențiunea indică un nivel de fibre superior nivelului minim specificat în condițiile de utilizare a mențiunii respective (6 g/100 g). Astfel, se aplică dispozițiile explicate în secțiunea 5.4 și, prin urmare, și secțiunea 5.1.

Cazul 1) În urma controlului oficial se constată un conținut de fibre de 9,6 g/100 g, incertitudinea de măsurare corespunzătoare este de $\pm 1,92$ g/100 g (pentru această analiză se ia în considerare o incertitudine de măsurare specifică de 20 %), $9,6 + 1,92 = 11,52$ g, incertitudinea de măsurare poate sta la baza faptului că valoarea constatată este inferioară valorii declarate; se consideră că produsul se încadrează în marja de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5.1.

Cazul 2) În urma controlului oficial se constată un conținut de fibre de $8,1 \pm 1,62$ g/100 g (pentru această analiză se ia în considerare o incertitudine de măsurare specifică de 20 %), $8,1 + 1,62 = 9,72$ g: valoarea nu se încadrează în marja inferioară de toleranță conform criteriilor stabilite în secțiunea 5.1 și ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de factori care trebuie luați în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

Cazul 3) În urma controlului oficial se constată un conținut de fibre de 14,5 g/100 g, care se încadrează în marja superioară de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5.1; limita superioară de toleranță este egală cu valoarea superioară (12,4 g, în cazul de față) plus limita superioară de toleranță pentru fibre din tabelul 3, care este de + 40 %; 40 % din 12,4 = 4,96); $12,4 + 4,96 = 17,36$ g/100 g și, în conformitate cu orientările privind rotunjirea din secțiunea 6, se obține un prag superior al limitelor de toleranță de 17 g/100 g.

Cazul 4) În urma controlului oficial se constată un conținut de fibre de 18,1 g/100 g care nu se încadrează în marja superioară de toleranță conform criteriilor prevăzute în secțiunea 5.1 (a se vedea cazul 3); ar trebui să se aibă în vedere secțiunea 2.4 cuprinzând exemple de factori care trebuie luați în considerare în cazul în care valoarea măsurată nu se încadrează în limitele de toleranță pentru valoarea declarată.

6. ORIENTĂRI PRIVIND ROTUNJIREA APLICABILĂ DECLARAȚILOR NUTRIȚIONALE PENTRU PRODUSELE ALIMENTARE

Orientările privind rotunjirea se numără printre factorii care influențează stabilirea limitelor de toleranță, inclusiv numărul de cifre sau zecimale semnificative pentru a nu se implica un nivel de precizie care nu corespunde cu realitatea. Orientările privind rotunjirea valorilor declarate ar trebui să fie luate în considerare atunci când se estimează dacă valoarea determinată în cursul analizei de către autoritatea de control se încadrează în limitele de toleranță.

De exemplu, pe baza orientărilor privind rotunjirea, o valoare declarată pentru un conținut de proteine de 12 g (fără mențiuni privind proteinele) ar putea reprezenta o valoare obținută prin calcul sau analiză cuprinsă între 12,4 g și 11,5 g.

- Marjele de toleranță ar trebui să se aplice la pragurile superioare și inferioare ale valorilor care ar putea fi rotunjite față de valoarea declarată, în exemplul de față, 12,4 g și 11,5 g.
- În acest caz, limita de toleranță identificată în secțiunea 3 ar fi de $\pm 20\%$, astfel încât se obține o limită de toleranță pe segmentul superior formată din 12,4 g plus 20 %, totalul rezultat fiind de 14,88 g, rotunjit la 15 g.
- În cazul în care se constată o valoare analizată de 15 g, se va considera că aceasta se încadrează în limitele de toleranță, pe când o valoare de 16 g nu se încadrează.

Un alt aspect legat de normele de rotunjire este reprezentat de cantitățile de nutrienți care pot fi considerate neglijabile și, prin urmare, pot fi declarate ca fiind „0” sau „<x g”, astfel cum este indicat în tabelul 4, care specifică valorile „x” pentru anumiți nutrienți. În mod alternativ, eticheta poate include mențiunea „conține cantități neglijabile de ...”.

Tabelul 4: Orientări privind rotunjirea aplicabile declarației nutriționale din cadrul etichetării nutriționale a produselor alimentare

Element nutritiv	Cantitate	Rotunjire
Valoare energetică		cu o precizie de 1 kJ/kcal (fără zecimale)
Grăsimi*, glucide*, zaharuri*, proteine*, fibre*, polioli*, amidon*	≥ 10 g la 100 g sau ml	cu o precizie de 1 g (fără zecimale)
	< 10 g și $> 0,5$ g la 100 g sau ml	cu o precizie de 0,1 g
	nu este prezentă nicio cantitate detectabilă sau concentrația este $\leq 0,5$ g la 100 g sau ml	se poate declara o cantitate de „0 g” sau „<0,5 g”
Acizi grași saturați* Acizi grași mononesaturați*, acizi grași polinesaturați*	≥ 10 g la 100 g sau ml	cu o precizie de 1 g (fără zecimale)
	< 10 g și $> 0,1$ g la 100 g sau ml	cu o precizie de 0,1 g
	nu este prezentă nicio cantitate detectabilă sau concentrația este $\leq 0,1$ g la 100 g sau ml	se poate declara o cantitate de „0 g” sau „<0,1 g”
Sodiu	≥ 1 g la 100 g sau ml	cu o precizie de 0,1 g
	< 1 g și $> 0,005$ g la 100 g sau ml	cu o precizie de 0,01 g
	nu este prezentă nicio cantitate detectabilă sau concentrația este $\leq 0,005$ g la 100 g sau ml	se poate declara o cantitate de „0 g” sau „<0,005 g”
Sare	≥ 1 g la 100 g sau ml	cu o precizie de 0,1 g
	< 1 g și $> 0,0125$ g la 100 g sau ml	cu o precizie de 0,01 g

	nu este prezentă nicio cantitate detectabilă sau concentrația este $\leq 0,0125$ g la 100 g sau ml	se poate declara o cantitate de „0 g” sau „<0,01 g”
Vitamine și minerale	vitamina A, acid folic, clorură, calciu, fosfor, magneziu, iod, potasiu	3 cifre semnificative
	toate celelalte vitamine și minerale	2 cifre semnificative

*Nu se aplică pentru subcategorii.